

SENTÈNCIA 2003-43 DE 22 D'OCTUBRE DE 2003

SANCIO DUANERA

Aprècia de les condicions de reincidència – les dues condicions previstes per l'article 12 de la llei contra el frau en matèria duanera de data 4 de març de 1999

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. P.R.F. va interposar recurs contra la desestimació per silenci del recurs d'alçada formulat contra la decisió de la Ministra de Finances de 27 de març de 2002 sol·licitant s'imposi al demandant una sanció econòmica per l'import de 521,60 €, essent-li retornat l'excés pagat i el decomís de la mercaderia sensible i retornar al seu legítim propietari (la Sra. N.P.C.) el vehicle marca Daihatsu

2.- La Sra. N.P.C. va interposar recurs contra la decisió del Govern de 29 de maig de 2002 que desestimava el recurs d'alçada formulat contra la resolució de la Ministra de Finances de 27 de març de 2002, tot sol·licitant el retorn del seu vehicle Daihatsu.

3.- En la sentència núm. 2002-75 de 14 d'octubre de 2002, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. N.P.C.

4.- En la sentència núm. 2002-94 de 28 de novembre de 2002, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda formulada pel Sr. P.R.F.

5.- En el seu recurs d'apel·lació de data 28 de novembre de 2002, confirmat per l'escrit de conclusions de data 4 de desembre de 2002, contra la sentència num.2002-75, la Sra. N.P.C. manifesta principalment que :

-existeix una clara contradicció entre les dues sentències;

-la retenció del seu vehicle és injust, ja que ella no ha comès cap negligència.

Demana, per tant el retorn del vehicle i la imposició de les costes al Govern.

6.- En el seu escrit de contesta de data 19 de desembre de 2002, el MI. Govern manifesta principalment que:

-hi ha reincidència, ja que hi figuren les condicions previstes a l'article 8 de la llei contra el frau en matèria duanera;

-la Sra. N.P.C. s'ha mostrat negligent al deixar que el seu marit utilitzés el seu vehicle, tot i sabent que havia estat sancionat el 8 de març de 2001.

7.- En el seu recurs d'apel·lació de data 3 de febrer de 2003 confirmat per l'escrit de conclusions de data 3 de juny de 2003, contra la sentència num. 2002-94, el MI Govern manifesta principalment que:

-es compleixen les condicions de la reincidència exposades per l'article 12 de la llei contra el frau en matèria duanera. En efecte, la segona infracció es va cometre en un període inferior a dos anys (10 de gener de 2001 per la primera infracció- 13 de febrer de 2002 per la segona); a més, la segona infracció es superior a la primera : « en conseqüència per escrit del Govern, la reincidència determina l'import de la sanció i el comis del mitjà de transport ».

-el càlcul de la sanció es fa en aplicació de l'article 11 de la mateixa llei, que dona un import de 1304 €.

-el fet de ser reincident dóna lloc al comis del mitjà de transport amb independència del valor de la mercaderia. A més, « la Sra. Paris, propietària del vehicle, havia de saber o havia raonablement de saber que el seu marit havia estat sancionat i que utilitzava el seu vehicle per fins il·lícites...En aquest sentit no ha estat negligent en continuar deixant el seu vehicle al Sr. P.R.F. i no ha pres totes les mesures i precaucions necessàries ».

8.- En la seva contesta de data 9 de maig de 2003, els hereus del Sr. P.R.F. manifesten principalment que no existeix la reincidència i que per tant la retenció del mitjà de transport no queda justificat.

9.- Per Aute núm. 14-03 de data 14 de juliol de 2003 aquesta Sala ha acordat l'acumulació processal dels expedients inscrits amb els números: AD-030-1/2002 i AD-027-1/2002, a resultes de les respectives demandes interposades.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- La primera qüestió plantejada en aquest litigi és saber si es donen les condicions de reincidència.

Les condicions de la reincidència queden establertes per l'article 12 de la llei contra el frau en matèria duanera de data 4 de març de 1999. Aquest text diu:

« En el cas de reincidència en les infraccions previstes en la present Llei, llevat pel que fa al punt 6 de l'article 8, s'imposen sancions del doble del seu import sempre

que la segona infracció hagi estat comesa en un període inferior a dos anys entre la realització d'una infracció i de l'altra i que sigui penada amb una mateixa sanció igual o superior ».

Aquest text posa dos condicions: un termini màxim de dos anys entre les dos infraccions i que el muntant de la segona sigui penada amb una mateixa sanció igual o superior.

Per tant, segons les circumstàncies del cas, convé d'aplicar aquestes condicions.

La cronologia dels fets és com segueix:

El 8 de març de 2001, el Sr. P.R.F. va ser objecte d'una sanció per contraban de 256,03 € .

El 13 de febrer de 2002, va cometre una nova infracció i se li va imposar una sanció de 260,80 € (veure foli 46).

Per tant es compleixen les dues condicions previstes per l'article 12 ja mencionat: han passat menys de dos anys entre les dues infraccions, la segona sanció és superior a la primera.

Cal per tant aplicar les disposicions de la llei relatives a la reincidència en quant al càlcul de la multa i en quant a la retenció del vehicle.

Tercer.- El càlcul de la multa s'ha d'efectuar com segueix:

Aplicació de les disposicions de l'article 8-4 de la llei (infraccions comeses amb dissimulació), sanció igual al doble del valor de la mercaderia, 521,6 (260,8 x 2)

Aplicació de les disposicions de l'article 8-6 de la mateixa llei en cas de reincidència, sanció igual al triple del valor de la mercaderia, 782,4 (260,8 x 3).

Però, en virtut de l'article 11 de la llei, « les infraccions previstes en els articles de la present Llei són compatibles entre elles » ; d'aquí el muntant total de la multa, 1304 € (521,6 + 782,4) .

Per tant, la sanció imposada per la decisió de la Ministra de Finances de data 27 de febrer de 2002 és ajustada a dret (veure foli 22).

Quart.- L'article 8-6 de la llei disposa que en cas de reincidència « s'imposa una sanció igual al triple del valor de la mercaderia (veure punt Tercer), el comís de la mercaderia, el comís del mitja de transport i el comís dels instruments emprats per realitzar la infracció ».

El comís del vehicle, és per tant la conseqüència de la reincidència.

En aquest cas, l'excepció prevista per l'article 8-5 « els vehicles de transport públic o de lloguer » no és evidentment aplicable. A més, la Sra. N.P.C. tenia coneixement de la primera infracció comesa pel seu marit i com bé indica la sentència núm. 2002-75 del Tribunal de Batlles, « va adoptar una posició passiva, prenent doncs el risc d'afavorir i d'augmentar les possibilitats de comissió d'una nova infracció ».

Per tant, la retenció del vehicle és ajustada a dret.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECI SIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació formulat pel MI Govern i anul·lar la sentència núm. 2002-94 de data 28 de novembre del 2002.

Segon: Desestimar els recursos presentats per la Sra. N.P.C. i els hereus del Sr. P.R.F. i declarar que la decisió de la Ministra de Finances de data 27 de febrer de 2002 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa : sanció igual a mil tres-cents quatre euros, a la retenció de la mercaderia i a la retenció del mitja de transport (Daihatsu Rocky, matrícula E L 3190 X).

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.